

segi ommaast seitsmendamast aastast waene laps, kes woera jures omma leiba piddi tenima, et issa ja emma ollid surnud; ommeti ei sõnud temma emma leiba mitte ilma. Temma leiva wannemad arinastasid tedda sepärast fa wägga, et temma olli holekandja ja moistlik, ja tassus jo kolmandamal ja neljandamal aastal neile jálle omma tóga árra, mis kahhe esjimeistes aastades temma párrast ful piddid kuulutama.

Maia tódd ja náppo tódd teggi temma fa wiisi párrast. Kui tuddruko pólves moi sa tóöl olli, kui seris káis, ikka pallus temma ennesele nísguggust tódd, kus middaci wois öppida jure. Et temma olli ni terane keige peále hakkama, siis andsid moisa ja kirriko Saksad hea melega temmiale öppetust. Seddawisi öppis Ewa illusaste ómblema ja kuddoma, ja seri aegus fa pissut kirjotama ja rekendama; ja et temmal se peále suur himino olli, pallus ta fa párrast serikáimist pühhapüwil juhhatamist peále. Ee keik satis temmiale naese pólves suurt kassoo. Kui Ewa sai omma pissut willo

fehranud ja kuddund árra, siis teggi makso cest tóöd; meisast toi Hans tóöd koid ja kitja peál olli ülleval, kuida Ewa piddi tóöd teggema. Ei olnud temmal tó tomissee eggaa árrawimissega murret ja aia witet ühtegi. Ka fúlla rahwas, kes ei oskand nenda ómbleda ja kudduda fui temma, palusid neile tóöd tehha. Keige illusamad ja uhkemad naesterahwa rided Taminawaldas ja ümberfaudo ollid keik aina temma tehtud; ja selle tóga tens temma ni paljo, et keige omma perrele sai takkust ja linnast ja willast riet, ja sest neil ei olnud yudo. Ka Hanso rided teggi Ewa isse. Lapsed piddid fa aitama ja isse tóöd öppima poisisid ja tüttarlapsed, seal jures emma ei teinud suurt wahhet; öppisid paeto punnuma, poli teggema, frásima, kudduma, fehrama, keik mis jáksasid, ja mis läks tarvis. Suuwivel kui kartuhwslid ja taimed saiwad mahhatchtud ja istutetud sai iggapááw járreles wadatud, kas umbrohho tousis, mis taimes sai wáljakistud, enne kui jured faswid tug gewaks. Menda ei olnud ial fitkumissega